

Міністерство освіти і науки України
**Івано-Франківський національний технічний університет
нафти і газу
(ІФНТУНГ)**

Україна, 76019 м. Івано-Франківськ, вул. Карпатська 15
<http://nung.edu.ua/>, тел./факс (0342) 54-72-66

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою університету
Протокол № 13/644 від 30.11.2022 р.,
уведено в дію наказом ректора
[№ 327а від 02.12.2022 р.](#)

**СТРАТЕГІЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ
Івано-Франківського національного технічного університету
нафти і газу до 2026 року**

м. Івано-Франківськ
2022 р.

На сучасному етапі, з упевненістю можна говорити про інтернаціоналізацію й глобалізацію діяльності університетів внаслідок становлення глобалізованого ринку праці та науково-освітніх послуг, міжкультурної уніфікації за умов глобальної інформатизації.

Міжнародні дослідження, обмін студентами та викладачами, активна інноваційна діяльність завжди вважалися пріоритетними для Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (ІФНТУНГ), базового вищого навчального закладу нафтогазового профілю України (утвореного у 1967 році на базі загально технічного факультету Львівського політехнічного інституту). Університет активно співпрацює із більше ніж 40 закордонними закладами вищої освіти з 20 країн. Високий ступінь міжнародної репутації ВНЗ пояснюється наявністю сталих наукових та освітніх зв'язків, диверсифікацією міжнародних досліджень та публікацій, участю в багатьох грантових програмах, презентаціями проєктів Університету на міжнародних форумах, виставках, конференціях, симпозіумах, постійно зростаючими індексами цитування та академічними рейтингами.

Розвиток міжнародної академічної мобільності науковців, викладачів, студентів, стимулювання спільних із зарубіжними партнерами наукових досліджень та освітніх програм забезпечують розробку й реалізацію продуктивних інструментів та механізмів інтеграції Університету в глобальне наукове та освітнє середовище у сферах його діяльності і становлять суть стратегії інтернаціоналізації ІФНТУНГ та його міжнародних амбіцій. На досягнення високого міжнародного статусу Університету скеровані його стратегічні мотивації, гнучка організаційна структура, орієнтація на створення і участь у глобальних мережах, а також методи і стиль менеджменту, що є гармонізованими до існуючих у світі авторитетних наукових, освітніх та управлінських платформ.

Діяльність Університету в межах глобального конкурентного наукового і освітнього середовища базується на принципах реалістичності, кількісної визначеності, прозорості, толерантності, соціальної відповідальності, гармонійне комбінування яких забезпечує генерацію й отримання значних синергійних переваг інтернаціональної моделі ІФНТУНГ.

З метою розвитку, розширення та зміцнення міжнародних зв'язків і авторитету ІФНТУНГ у світовому співтоваристві, подальшого підвищення конкурентоспроможності університету на міжнародній арені у найближчі роки ІФНТУНГ розробив послідовну стратегію інтернаціоналізації як орієнтир для майбутньої діяльності.

За умов посилення конкуренції за найбільш талановитих абітурієнтів, студентів, дослідників та відомих професорів, академічних та бізнес-партнерів, роботодавців тощо, участь в міжнародних наукових та освітніх програмах стає критично важливою для стратегічного розвитку Університету.

Під інтернаціоналізацію розуміється не власна потреба структурних підрозділів університету, а вклад в репутацію і більшу значимість ІФНТУНГ на національній та міжнародній арені шляхом міжнародно-орієнтованих заходів із підвищення якості в сфері навчальної та наукової діяльності.

1 МЕТА І ЗАВДАННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

1.1 Стратегія інтернаціоналізації ІФНТУНГ відповідає нормативно-правовій базі:

- Закону України "Про вищу освіту";
- Закону України "Про освіту";
- Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність та Положення про порядок конкурсного відбору за програмами академічної мобільності ІФНТУНГ затверджених наказом ректора № 193 від 27.07.2018 р.;
- Статуту Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, прийнятого Вченою радою університету 27.12.2017 р. (протокол №13/583), погодженого конференцією трудового колективу 27.12.2017 р., затвердженого і зареєстрованого у МОН України 18.01.2019 № 43;
- відповідним рішенням Вченої ради ІФНТУНГ та іншим нормативно-правовим актам в галузі вищої освіти.

1.2 Стратегічні цілі інтернаціоналізації ІФНТУНГ:

- формування ефективної мультикультурної системи міжнародної академічної мобільності, здатної сприяти ефективній реалізації статутних завдань у межах повного наукового та освітнього циклів;
- підвищення конкурентоспроможності ІФНТУНГ та його структурних підрозділів на міжнародній арені;
- підвищення привабливості університету для іноземних студентів, науковців, викладачів та адміністративного персоналу партнерських закладів вищої освіти (ЗВО) та науково-дослідних установ;
- розвиток міжнародної співпраці у сфері освіти та науки відповідно до світових стандартів;
- розробка сучасних навчальних та науково-дослідних програм, привабливих для іноземних студентів, науковців, науково-педагогічного та адміністративного персоналу;
- ефективна інтеграція науковців ІФНТУНГ у міжнародне дослідницьке співтовариство задля підвищення якості їх наукових досліджень та викладання;
- підвищення міжнародної мобільності у навчанні та наукових дослідженнях;
- розробка та реалізація проектів за фінансового сприяння фондів Європейського Союзу, США, Канади та інших країн.

1.3 Стратегія інтернаціоналізації одночасно враховує різні можливості та академічну свободу структурних підрозділів; вона інституційно закріплюється на рівні ректорату університету, управлінських структур, інститутів, кафедр та інших структурних підрозділів.

1.4 Для досягнення зазначених цілей ми ставимо наступні завдання:

- Організація та розвиток міжнародних досліджень за участю науковців, викладачів та студентів, що передбачає активне використання наукового потенціалу Університету, залучення провідних фахівців із закордонних ЗВО для роботи над актуальними темами досліджень, що потребує значної концентрації інтелектуального потенціалу, ресурсів, організаційної та бізнес активності.
- Міжнародна стандартизація та уніфікація навчальних програм, планів, практик засвоєння знань, умінь та навичок, використовуючи можливості академічної мобільності: для викладача – проведення навчальних заходів за кордоном, спільне написання програм і планів, проходження стажування, а також обмін інформацією, основним результатом чого є

формування нових професійних і культурних компетенцій, для студента – отримання нових знань, вмінь та навичок у кращих університетах світу відповідно до особистих цілей.

- Взаємний міжуніверситетський трансфер креативних компетенцій студентів, аспірантів, докторантів та викладачів, що дозволяє сформувати гармонійну особистість в процесі відбору її творчих, професійних, культурних, організаційних та інших здібностей, що можуть бути ідентифіковані на університетському, регіональному, національному та міжнародному рівнях.

- Належне позиціонування Університету в глобальних дослідницьких та освітніх мережах, асоціаціях та угрупованнях, багатосторонніх локальних і глобальних проектах, віртуальних й інших моделях міжнародної академічної активності.

- Створення та розвиток організаційно довершеної, гнучкої, зручної, прозорої системи управління міжнародною академічною мобільністю, що передбачає створення зарубіжних офісів і центрів, міжнародних науково-освітніх кампусів та глобальної платформи обміну економічними, юридичними, організаційними, управлінськими, інформаційними та іншими технологіями.

2 КОМПОНЕНТИ СТРАТЕГІЇ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

2.1 Інституційні зобов'язання, адміністративне лідерство, структура та персонал: врахування інтересів всіх зацікавлених сторін у ході розробки заходів реалізації стратегії інтернаціоналізації; періодичне оцінювання стану досягнення встановлених цілей, прогресу та результатів, які формально вимірюються та аналізуються; ідентифікація підрозділів, які є відповідальними за координацію та контроль дій з інтернаціоналізації, збір і аналіз звітів та матеріалів від працівників, інших підрозділів та зовнішніх партнерів.

2.2 Інтернаціоналізація навчальних програм, навчальних результатів та неакадемічних видів діяльності:

- імплементація міжнародних компетенцій до загальних освітніх вимог, зокрема щодо опанування іноземними мовами, розуміння актуальних проблем регіонів світу та глобальних викликів;

- врахування міжнародного виміру у кожній освітній програмі на кожному циклі підготовки фахівців, зокрема через розроблення і запровадження нових дисциплін, що формують міжнародні компетенції, або через відповідну адаптацію існуючих дисциплін;

- розроблення, спільно із зарубіжними партнерами, інтегрованих курсів та програм, що передбачають взаємодію з іноземними студентами та викладачами;

- створення можливостей для міжнародної комунікації у неакадемічних видах діяльності, толерантної взаємодії студентів і викладачів, інтеграції іноземних студентів і викладачів у студентське і академічне середовище Університету;

- перегляд вимог щодо отримання міжнародних сертифікатів, дипломів бакалавра, магістра та доктора філософії, а також повного доктора.

2.3 Міжнародний вимір політик Університету щодо науково-педагогічних працівників:

- масштаб, характер та рівень міжнародного співробітництва Університету;
- відповідність міжнародним критеріям досягнутого рівня кар'єрного розвитку;
- оцінювання грантової та публікаційної активності;
- проведення спільних міжнародних досліджень, наслідком чого має бути ідентифікація наукового і комерційного ефекту;

- участь у міжнародних конференціях та глобальних дослідницьких мережах.

2.4 Студентська мобільність:

- створення умов та надання інформаційної та консультативної підтримки студентам для навчання за кордоном та іноземним студентам для навчання і отримання стипендій в ІФНТУНГ;
- зарахування навчальних досягнень, що отримані студентами за певними програмами та дисциплінами під час навчання за кордоном;
- проведення сесій академічної та культурної адаптації для іноземних студентів, розроблення програм їхньої інтеграції до університетського середовища;
- визначення відповідальних підрозділів та осіб для академічної та соціальної підтримки іноземних студентів.

2.5 Управління міжнародним співробітництвом:

- імплементація моделі міжнародного співробітництва Університету в його стратегію та інші нормативні документи з регулювання його діяльності;
- вибір найбільш ефективних форм розвитку міжнародного співробітництва;
- ідентифікація існуючих та потенційних партнерів з урахуванням загального контексту розвитку країни, її політики, пріоритетів, структур та дій.

3 ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

3.1 Розроблення спільних із зарубіжними партнерами навчальних програм і матеріалів.

3.2 Участь в міжнародних програмах обміну студентами.

3.3 Розроблення міжнародних програм спільних / подвійних дипломів, а також сертифікаційних програм для підготовки фахівців.

3.4 Акредитація навчальних програм у міжнародних та національних агентствах з акредитації освітніх послуг.

3.5 Узагальнення відомостей про можливості участі в міжнародних програмах академічної мобільності та мотивація науково-педагогічних працівників до неї.

3.6 Регулярне проведення дослідження ефективності використання можливостей партнерства ІФНТУНГ з вітчизняними та іноземними дослідницькими навчальними закладами, науковими установами та підприємствами.

3.7 Розроблення комплексної моделі організації та розвитку активних літніх шкіл та їх проведення разом з університетами-партнерами із залученням іноземних студентів.

3.8 Налагодження співробітництва з зарубіжними та вітчизняними організаціями, залучення іноземних студентів, зокрема з Українським державним центром міжнародної освіти Міністерства освіти і науки України.

3.9 Використання освітніх можливостей, що надаються посольствами іноземних країн.

3.10 Визначення критеріїв вибору типів програм підготовки бакалаврів і магістрів, що передбачені Міжнародною стандартною класифікацією освіти.

3.11 Розроблення навчальних програм та методичних матеріалів англійською мовою.

3.12 Диверсифікація обсягів та видів послуг, що пов'язані із здобуттям післядипломної освіти, іноземним громадянам в Україні.

3.13 Визначення глобальних та фахових компетенцій для кожної навчальної дисципліни та впровадження навчальних програм з міжнародним визнанням.

3.14 Розвиток співробітництва ІФНТУНГ з іноземними кадровими агентствами щодо працевлаштування випускників, проходження практики студентами в іноземних компаніях та міжнародних організаціях.

3.15 Розширення практики залучення іноземних викладачів до навчального процесу в Університеті.

3.16 Забезпечення доступності світових освітніх та наукових ресурсів через інтернет шляхом:

- отримання доступу до іноземних наукометричних баз даних;
- збільшення кількості навчальних матеріалів та результатів навчального процесу у вільному доступі іноземними мовами;
- розроблення та етапне запровадження політики використання можливостей дистанційних масових відкритих онлайн курсів;
- розширення можливостей вивчення іноземних мов.

3.17 Обґрунтування політики використання іншомовних навчально-методичних праць в інтересах розвитку компетенцій студентів, викладачів та дослідників університету.

3.18 Популяризація використання можливостей науково-технічної бібліотеки для вивчення іноземних джерел.

4 ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

4.1 Активізація міжнародної наукової діяльності

- експертне ініціювання міжнародних науково-дослідницьких проектів, у тому числі шляхом залучення міжнародних грантів на проведення спільних наукових досліджень;
- публікування спільно з іноземними партнерами наукових публікацій у виданнях, що у т.ч. входять до міжнародних наукометричних баз даних WoS, Scopus;
- включення університетських наукових видань до міжнародних наукометричних баз даних;
- запровадження відзнаки університету за кращі студентські міждисциплінарні дослідження та участь в студентських міжнародних наукових заходах та конкурсах;
- створення спільного з іноземними університетами змісту (контенту) навчання аспірантів за програмами PhD.

4.2 Створення, участь та розвиток дослідницьких мереж

- проведення регулярних міжнародних конференцій та інших заходів за участю іноземних учасників та залучення студентів та аспірантів до цього;
- проведення міжнародних, всеукраїнських та регіональних студентських олімпіад і конкурсів студентських наукових робіт;
- розвиток зв'язків з міжнародними студентськими організаціями;
- участь ІФНТУНГ та науково-педагогічних працівників у міжнародних дослідницьких та фахових мережах.

5 ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

5.1 Формування та утворення іміджу Університету як провідної науково-освітньої інституції на ринку освітніх послуг:

- ініціювання та проведення спільних міжнародних науково-освітніх проєктів разом з державними установами, зарубіжними освітніми закладами та бізнес-структурами;
- проведення досліджень в інтересах та на замовлення органів державної та місцевої влади, підприємств та установ за темами, що охоплюють міжнародні напрями;
- підвищення кваліфікації працівників органів державної та місцевої влади, підприємств в процесі реалізації їх міжнародних ініціатив;
- розвиток співробітництва Університету з міжнародними організаціями та представництвами країн-партнерів України.

5.2 Розвиток Університету як ефективного суб'єкта освітньої дипломатії:

- ініціювання створення на базі Університету науково-освітнього кластеру (мережі) інноваційної, технічної, природничої, бізнесової та виробничої освіти України та країн Східної Європи;
- підтримка взаємозв'язку з іноземними випускниками та громадянами України, які працюють за фахом за кордоном;
- формування інститутами портфоліо історій випускників, які досягли міжнародного успіху;
- проведення в Університеті днів країн іноземних студентів;
- стимулювання участі спортивних команд Університету в міжнародних змаганнях;
- проведення дослідницьких, навчальних, культурних, спортивних заходів, у т.ч. з університетами-партнерами.

6 ОРГАНІЗАЦІЙНО-ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

6.1 Визначення підрозділів, відповідальних за реалізацію положень стратегії інтернаціоналізації;

6.2 Сприяння розвитку системного контролю якості освіти в Університеті;

6.3 Регулярне (щороку) проведення комплексного дослідження ефективності та проблем реалізації стратегії інтернаціоналізації;

6.4 Постійний моніторинг дій основних конкурентів на вітчизняному та міжнародному ринку освітніх послуг та наукових досліджень;

6.5 Постійний моніторинг основних вітчизняних, іноземних та міжнародних публікацій, у т.ч. рейтингів та оглядів про стан та тенденції розвитку сфери вищої освіти в світі;

6.6 Розвиток політики та удосконалення процедури зарахування академічних досягнень студентів, отриманих ними під час навчання в інших закладах освіти, в тому числі за кордоном;

6.7 Запровадження практики підготовки та оприлюднення оголошень, планів та звітів про результати діяльності Університету, поряд із українською, також іноземними мовами (зокрема, англійською);

6.8 Встановлення об'єктивних вимог щодо рівня володіння іноземними мовами працівниками підрозділів університету, функціональні обов'язки яких передбачають можливість укладання міжнародних контактів або роботи з іноземними джерелами інформації та розвиток можливостей його підвищення;

6.9 Розроблення та реалізація програм розвитку мовних і міжкультурних компетенцій, відкритих для всіх зацікавлених співробітників Університету;

6.10 Запровадження можливостей стажування науково-педагогічного та адміністративно-управлінського персоналу Університету за кордоном;

6.11 Визначення алгоритму надання підтримки та додаткових послуг для іноземних студентів і викладачів, а також студентів і викладачів Університету, які беруть участь у міжнародних заходах;

6.12 Заохочення до співробітництва між працівниками Університету в межах міжнародних проектів;

6.13 Обмін досвідом між викладачами та дослідниками Університету, які реалізують міжнародні проекти (освітні, дослідницькі), у т.ч. проведення тренінгів щодо участі у міжнародних грантових проектах;

6.14 Розроблення та реалізація програми покращення житлово-побутових умов іноземних студентів та науково-педагогічних працівників.

6.15 Збільшення кількості місць у гуртожитках, якими можуть користуватися іноземні студенти;

6.16 Регулярне (щороку) проведення дослідження якості житлово-побутових умов іноземців;

6.17 Визначення критеріїв прийняття рішення щодо визнання, у тому числі встановлення еквівалентності, здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів бакалавра, магістра, доктора філософії, доктора наук і вчених звань доцента, професора під час зарахування на навчання та / або на посаду наукового чи науково-педагогічного працівника;

6.18 Визначення критеріїв набуття / припинення членства Університету у міжнародних освітніх і наукових асоціаціях, організаціях, конвенціях та договорах;

6.19 Розроблення та запровадження типових договорів участі студентів, аспірантів, наукових і науково-педагогічних працівників у програмах міжнародної академічної мобільності;

6.20 Запровадження комплексного підходу до мотивації, ініціювання, підтримки та реалізації міжнародних науково-дослідницьких проектів і нових форм міжнародного наукового співробітництва;

6.21 Розвиток науково-технічної співпраці між ІФНТУНГ, закордонними відомствами, виробничо-науковими фірмами та освітніми закладами;

6.22 Створення навчально-дослідницьких кафедр за участі або під егідою представників міжнародних організацій та підприємств;

6.23 Регулярне (щорічне) проведення дослідження проблем розвитку міжнародної дослідницької діяльності Університету;

6.24 Забезпечення ведення та регулярного оновлення веб-сайтів Університету та університетських наукових видань іноземними мовами, у т.ч. ключових веб-сторінок основними мовами Євросоюзу;

6.25 Поетапне просування університетських наукових видань до міжнародних наукометричних баз даних;

6.26 Розвиток практики запрошення відомих іноземних професорів, представників іноземних компаній до проведення публічних лекцій в Університеті;

6.27 Проведення роз'яснювальної та агітаційної роботи щодо ресурсів та можливостей участі зацікавлених осіб у розвиткові інтернаціоналізації університету;

6.28 Визначення переліку пріоритетних міжнародних рейтингів університетів, у яких Університет бере участь;

6.29 Визначення переліку пріоритетних міжнародних дослідницьких та фахових мереж та організацій, у яких Університет бере участь;

6.30 Розширення можливостей стажування за кордоном науково-педагогічного персоналу Університету;

6.31 Розроблення моделі участі Університету в роботі міжнародних виставок, ярмарків, глобальних форумів.

7 СИСТЕМА ІНДИКАТОРІВ

Система збору та аналізу індикаторів інтернаціоналізації носить комплексний характер та складається з трьох основних та однієї додаткової баз даних:

7.1 Абсолютні показники:

- кількість іноземних студентів;
- кількість студентів, що пройшли навчання за кордоном;
- кількість програм спільних та подвійних дипломів;
- кількість студентів, що отримали спільні та подвійні дипломи;
- кількість студентів, які брали участь у науково-освітніх заходах за кордоном;
- кількість студентів, які брали участь у міжнародних науково-освітніх заходах в Університеті;
- кількість іноземних викладачів та дослідників;
- кількість проведених міжнародних заходів (I) конференцій; (II) круглих столів; (III) презентацій; (IV) семінарів, майстер-класів та робочих нарад;
- місце Університету у міжнародних рейтингах;
- місце Університету в міжнародній наукометричній базі Scopus, WoS, GoogleScholar та інших;
- кількість цитувань в міжнародній наукометричній базі Scopus, WoS, GoogleScholar та інших;
- індекс Гірша (h-індекс) Університету;
- кількість публікацій працівників Університету за кордоном;
- кількість спільних міжнародних публікацій;
- кількість публікацій іноземних авторів у виданнях Університету;
- імпаکت-фактор наукових видань Університету за даними міжнародних наукометричних баз даних;
- кількість програм, що отримали міжнародну акредитацію.

7.2 Відносні показники:

- кількість студентів на одного викладача;
- частка іноземних науково-педагогічних працівників;
- частка викладачів, які отримали вчений ступінь за кордоном;
- частка іноземних студентів;

- частка студентів, що працевлаштовані через 2, 5 та 10 років після отримання диплому: (I) в Україні та за кордоном; (II) у компаніях з іноземним власником; (III) у компаніях, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність;

- частка дисциплін, які викладаються іноземною мовою;
- кількість публікацій на одного науково-педагогічного працівника;
- частка публікацій з міжнародним співавторством;
- частка доходів від міжнародної освітньої діяльності;
- дохід від досліджень на одного науково-педагогічного працівника;
- частка іноземних доходів від дослідницької діяльності;
- співвідношення чисельності виданих докторських дипломів (кандидатів та докторів наук) до чисельності академічних працівників;
- співвідношення чисельності виданих докторських дипломів (кандидатів та докторів наук) до бакалаврських дипломів.

7.3 Якісні показники:

- рівень володіння студентами іноземними мовами та їх використання;
- ступінь сатисфакції студентів рівнем інтернаціоналізації освітніх програм;
- ступінь сатисфакції випускників отриманими глобальними та фаховими компетенціями;
- кількісна оцінка можливостей інтернаціоналізації викладацької діяльності;
- кількісна оцінка якості інтернаціоналізації наукової діяльності кафедр та інститутів;
- оцінка ефективності реалізації стратегії інтернаціоналізації.

7.4 Стратегічні цілі та їх кількісний вимір:

- довести кількість іноземних студентів – до 500 осіб;
- довести частку публікацій з міжнародним співавторством до 10% від загальної кількості;
- довести частку публікацій у міжнародних наукометричних базах даних до 20% від загальної кількості;
- забезпечити зростання індексу Гірша (h-індекс) Університету – до часткового показника не менше 50 за GoogleScholar;
- частку доходів від міжнародної діяльності – збільшити до 5%;
- забезпечити міжнародну акредитацію програм – не менше 1-ї на бакалаврському та 3-ох на магістерському рівнях освіти;
- сприяти розвитку веб-сайту Університету та його позиціонування у рейтингу Вебометрікс.

8 РЕСУРСИ

8.1 Диверсифікація джерел залучення коштів для наукових досліджень через систему грантів, венчурних, благодійних (ендаумент) фондів, з державних, приватних та інших джерел;

8.2 Створення організаційно-правової та фінансової бази для здійснення академічної мобільності студентів, аспірантів, викладачів, у тому числі із залученням спонсорських фондів та грантів;

8.3 Підвищення ефективності використання матеріально-технічної бази Університету шляхом проведення міжнародних заходів (освітніх, наукових, спортивних, культурних тощо);

8.4 Формування кола партнерських організацій, які беруть участь у проведенні міжнародних заходів (ЗМІ, готелі, друкарні, служби транспорту, зв'язку, туризму, кейтерінгу тощо);

8.5 Формування централізованого банку інформації щодо можливостей отримання грантів, стипендій та участі у міжнародних конкурсах, зокрема програмах Еразмус+ та Горизонт Європа;

8.6 Підвищення ефективності використання можливостей веб-сторінок Університету та ЗМІ.

9 ВИКОНАВЦІ СТРАТЕГІЇ ТА СТЕЙКХОЛДЕРИ

Реалізація стратегії інтернаціоналізації передбачає залучення всіх сторін, до яких належать:

9.1 абітурієнти та їх батьки;

9.2 університет:

9.2.1 студенти та їх батьки;

9.2.2 науково-педагогічні працівники;

9.2.3 кафедри;

9.2.4 інститути;

9.2.5 науково-дослідний інститут;

9.2.6 підрозділи університету;

9.2.7 інший персонал університету;

9.3 випускники;

9.4 вітчизняні та іноземні підприємства;

9.5 органи державної та регіональної влади;

9.6 професійні та громадські організації;

9.7 міжнародні організації, фонди та їх представництва;

9.8 представництва іноземних країн в Україні та зарубіжні представництва;

9.9 вітчизняні і міжнародні науково-технологічні парки та кластери;

9.10 глобальні дослідницькі мережі.

10 ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

10.1 Стратегія інтернаціоналізації ІФНТУНГ затверджується Вченою радою університету та вводиться в дію наказом ректора університету.

10.2 Зміни та доповнення до Стратегії інтернаціоналізації ІФНТУНГ затверджуються Вченою радою університету і вводяться в дію наказом ректора університету.